

§ 33. Oczyszczanie bębnow (baratów) powinno być w miarę technicznej możliwości mechaniczne, a w przypadku ręcznego ich oczyszczania robotnicy powinni pracować przy użyciu sprzętu ochrony osobistej.

§ 34. Narzędzia używane w pomieszczeniu siarczokowania powinny być wykonane wyłącznie z materiału nieiskrzącego.

VII. Otrzymywanie wiskozy i praca z jej roztworami.

§ 35. Pomieszczenia, w których odbywa się rozpuszczanie ksantogenu powinny być ogrzewane przy pomocy urządzeń wodnych.

§ 36. W pomieszczeniach, w których odbywa się dojrzewanie wiskozy (piwnice wiskozowe), nie wolno dopuszczać do gromadzenia się na podłodze wiskozy lub zregenerowanej celulozy.

§ 37. Przy obsłudze mieszalników do rozpuszczania ksantogenu, zbiorników do dojrzewania wiskozy, błotniarek do filtrowania wiskozy oraz związanych z nimi instalacji przewodów rurowych, pomp itp. stosuje się odpowiednio przepisy §§ 22—25.

VIII. Przędzalnie.

§ 38. Odstęp między maszynami przędzalniczymi w nowo budowanych lub przebudowywanych wytwórniach powinny wynosić nie mniej niż 1,8 m.

§ 39. Maszyny przędzalnicze powinny posiadać szczelną obudowę oraz mechaniczną wentylację wyciągową, zabezpieczającą przed rozprzestrzenieniem się gazów powstających w czasie formowania się włókna.

§ 40. Przędzalnie włókna wiskozowego powinny posiadać urządzenia zapewniające dopływ świeżego powietrza o odpowiedniej temperaturze i wilgotności.

§ 41. 1. W razie stosowania przy przędzeniu metody wirówkowej garnki wirówek przędzalniczych powinny być metalowe lub ze sztucznego tworzywa zbrojonego.

2. Garnki wirówek przędzalniczych powinny być przed przekazaniem do produkcji poddane wyważeniu dynamicznemu na próbnej maszynie.

§ 42. Odpadki wiskozy i włókna powinny być stale usuwane z pomieszczenia przędzalni.

IX. Odsiarczkiwanie (desulfuracja) i płukanie włókna.

§ 43. Przygotowywanie kwaśnej kąpieli, krajanie, odsiarczkiwanie i płukanie włókna powinno być wykonywane przy zastosowaniu wentylacji stale usuwającej szkodliwe wyziewy z miejsca ich powstawania i doprowadzającej świeże powietrze. Czynności te powinny się odbywać w aparatach w miarę technicznych możliwości zhermetyzowanych. Dostarczanie surowców do tych aparatów powinno być zmechanizowane.

X. Suszenie włókna.

§ 44. Suszarki do suszenia przędzy powinny mieć szczelną budowę oraz posiadać izolację cieplną i wewnętrzną wentylację ssącą, usuwającą z nich powietrze nagrzane i nawilżone.

§ 45. Suszarki do suszenia włókna ciętego powinny się znajdować w pomieszczeniach bezpiecznych pod względem pożarowym i zaopatrzonych w urządzenia wentylacji nawiewnej.

XI. Wytwórnice folii wiskozowej i innych produktów wiskozowych.

§ 46. Do wytwórni folii wiskozowej i innych produktów wiskozowych, np. jelit wiskozowych, kapturków do zamykania butelek, gąbek wiskozowych, stosuje się odpowiednio przepisy obowiązujące w wytwórniach włókien wiskozowych.

§ 47. Pomieszczenia do wytwarzania folii wiskozowej powinny być oddzielone od innych pomieszczeń.

§ 48. Maszyny do wytwarzania folii powinny być zhermetyzowane i zaopatrzone w miejscową wentylację mechaniczną, usuwającą powietrze zanieczyszczone wyziewami ulatniającymi się z wanien i blony.

XII. Urządzenia higieniczno-sanitarne.

§ 49. 1. Dla pracowników oddziałów chemicznych wytwórni powinny być urządzone:

- 1) szatnie-rozbieralnie na odzież domową,
- 2) szatnie-rozbieralnie na odzież roboczą i ochronną,
- 3) pomieszczenia umywalni i natrysków.

2. Pomieszczenia natrysków powinny być tak usytuowane, by zachodziła konieczność przejścia przez nie po zdjęciu odzieży ochronnej przed wejściem do szatni z odzieżą domową.

XIII. Opieka lekarska.

§ 50. 1. Do pracy w wytwórniach wolno przyjmować pracowników jedynie na podstawie zezwolenia lekarza.

2. Pracownicy zatrudnieni w oddziałach chemicznych wytwórni podlegają okresowym badaniom lekarskim, nie rzadziej niż raz na 3 miesiące.

3. Pracownicy wytwórni, u których stwierdzono objawy choroby zawodowej, powinni być przesunięci na stałe lub okresowo do innych prac nie narażających na tę chorobę.

XIV. Przepisy końcowe.

§ 51. Przepisy niniejszego rozporządzenia powinny być podane do wiadomości pracowników przez wywieszenie w pomieszczeniach pracy w miejscu widocznym tekstu rozporządzenia lub odpowiednich wyciągów z niego i utrzymywanie ich stale w stanie czytelnym.

§ 52. Kierownictwa wytwórni opracują na podstawie niniejszego rozporządzenia szczegółowe instrukcje dla poszczególnych stanowisk pracy i doręczą je pracownikom za pokwitowaniem.

§ 53. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że przepisy §§ 5, 10 ust. 4, 29 pkt 1 i 3, 31, 32, 35, 39, 41, 43, 44, 45, 47, 48 i 49 w stosunku do istniejących wytwórni wchodzi w życie po upływie 2 lat od dnia wejścia w życie rozporządzenia.

Minister Przemysłu Chemicznego: A. Radliński

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 31 grudnia 1960 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Łączności z dnia 18 września 1957 r. w sprawie wprowadzenia regulaminów premiowania w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” oraz w przedsiębiorstwach Międzydzielnicowych Kabli Telekomunikacyjnych.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 września 1957 r. w sprawie uposażenia pracowników państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 49, poz. 236) zarządza się, co następuje:

§ 1. W regulaminie premiowania, stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia Ministra Łączności z dnia 18 września 1957 r. w sprawie wprowadzenia regulaminów premiowania w państwowym przedsiębiorstwie „Polska Poczta, Te-

legraf i Telefon" oraz w przedsiębiorstwach Międzydzielnicowych Kabli Telekomunikacyjnych (Dz. U. z 1957 r. Nr 60, poz. 326 i z 1959 r. Nr 41, poz. 258), § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. 1. Niezależnie od premii za sprawne i bezusterkowe wykonywanie pracy, ustalonej w §§ 1 i 3 regulaminu, doręczyciele przesyłek listowych i pieniężnych za zleczone im dodatkowo poza normalnymi czynnościami służbowymi pozyskiwanie prenumeraty czasopism należących do grup społeczno-politycznych, rolniczych, fachowo-technicznych i młodzieżowych — otrzymują następujące wynagrodzenie dodatkowe:

1) za pozyskanie miesięcznej prenumeraty czasopisma wychodzącego przynajmniej 6 razy w tygodniu — 1 zł,

2) za pozyskanie miesięcznej prenumeraty czasopisma wychodzącego mniej niż 6 razy w tygodniu — 0,40 zł,

3) za pozyskanie prenumeraty na okres dłuższy niż 1 miesiąc czasopism wymienionych w pkt 1 i 2 stawkę określoną w pkt 1 lub 2, pomnożoną przez liczbę miesięcy, za które przyjęto prenumeratę.

2. Wykaz czasopism należących do grup społeczno-politycznych, rolniczych, fachowo-technicznych i młodzieżowych, za pozyskiwanie prenumeraty których przysługuje dodatkowe wynagrodzenie, ustala Minister Łączności."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 16 stycznia 1961 r.

Minister Łączności: w z. F. Ładosz

24

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 9 grudnia 1960 r.

uchylające rozporządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 30 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia pracowników zatrudnionych w biurach urzędowania i pomiaru lasu.

Na podstawie art. 27 ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. z 1949 r. Nr 63, poz. 494 i z 1950 r. Nr 49, poz. 448) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyła się rozporządzenie Ministra Leśnictwa z dnia 30 czerwca 1956 r. w sprawie uposażenia pracowników za-

trudnionych w biurach urzędowania i pomiaru lasu (Dz. U. Nr 29, poz. 135).

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: w z. J. Grudziński

25

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 31 grudnia 1960 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 23 grudnia 1959 r. w sprawie świadectw pochodzenia zwierzyny ubitej.

Na podstawie art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. Nr 36, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 ust. 2 rozporządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 23 grudnia 1959 r. w sprawie świadectw pochodzenia zwierzyny ubitej (Dz. U. z 1960 r. Nr 4, poz. 28 i Nr 47, poz. 287) otrzymuje brzmienie:

„2. Obowiązek przedkładania świadectw pochodzenia skór nie dotyczy dostawców skór tchórzy, lisów, pizmaków i zajęcy."

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kociol

26

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 31 grudnia 1960 r.

zmieniające rozporządzenie o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi.

Na podstawie art. 8 lit. a), b), d), e) i g) przepisów z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. z 1928 r. Nr 36, poz. 343, z 1934 r. Nr 110, poz. 977, z 1939 r. Nr 54, poz. 342, z 1946 r. Nr 5, poz. 44 i z 1949 r. Nr 42, poz. 311) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 21 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 10 grudnia 1936 r. o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi (Dz. U. z 1936 r. Nr 92, poz. 613, z 1937 r. Nr 49, poz. 378, z 1952 r. Nr 12, poz. 75 i z 1958 r. Nr 56, poz. 275) dodaje się nowy ust. 5 w brzmieniu:

„(5) Sprzedaż przetworów z mięsa końskiego lub z domieszką takiego mięsa w uspołecznionych sklepach

spożywczych powinna odbywać się w specjalnie wydzielonej części sklepu, z tym że przetwory wystawione na sprzedaż powinny być przechowywane w oddzielnych szklonych gabłotkach. Wydzielona część sklepu i gabłotki powinny być oznaczone napisami „Sprzedaż przetworów z mięsa końskiego" albo „Sprzedaż przetworów z domieszką mięsa końskiego".

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: w z. A. Pachó